

ДОРОГА В МАЙБУТНЄ

Чому сумуєш? Нащо в'яне
В очах твоїх весняний цвіт?
Немов ти дивишся востаннє
На древньо-юний білий світ.

Запам'ятай, що є дорога,
Яка в далеку даль біжить.
І хоч важка вона і довга —
Тебе чекає щастя мить.

Але для цього необхідно
Плекати у душі своїй
Глибоку віру непохитну
І неповторні квіти мрій.

Ти знай — на тебе хтось чекає,
Комусь ти треба над усе.
Тебе він щиро покохає,
Високу радість принесе.

Тебе я вигадала, друже...
Ти іншим був у снах моїх...
І стукотіло серце дуже,
І вився рій думок святих.
Мене палило кожне слово,
Яке ти мав мені сказати.
Світилися очі веселково
І віщували благодать.
І ось ми стрілися... Не той ти:
Вуста, зіниці і слова...
Кохати можна, мабуть, доти,
Доки фантазія жива...

Ганна ДАНИЛЕЙКО,
учениця 10 класу школи № 1